

Sammie

Paardenmysterie in Amerika

Henriëtte Hemmink

 **MEER
BEELD**

Inhoud

Niet leuk!
Nog meer raadsels
Een complot
Geheimzinnige postbezorger
Wat nu?
Ander plan!
Dubbele zwijgplicht
Omgedraaide grap
Nog een grap?
Vertrouwen
Jeroen
Eindelijk
High five
Alles!
Voeten op Amerikaanse bodem
Spooklicht
Een probleem
Zoektocht
Vreemd gedrag
Verkeerd paard
De eerste les
Waarom liegen?
Wat nu?
De ontdekking
Dat zullen we nog wel eens zien
Natuurlijk!
Iets bijzonders

Een droom
Bericht
De heuvels in
In galop!
Jaloezie
Gevaar!
Vakantie op de paardenranch!
Over de auteur

© 2019 MeerDanBeeld, Zuid-Beijerland
Sammie - Paardenmysterie in Amerika
Auteur: Henriëtte Hemmink
Vormgeving en ontwerp: MeerDanBeeld
ISBN 978-90-830147-9-1

*Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie of op
welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever*

Niet leuk!

‘Joehoe!’ Sammie rent naar de achterkant van de sportschool, waar Floriske in het kleine weiland op haar staat te wachten.

De bruine pony begroet haar met een vrolijk gehinnik. Sammie klimt op het hek. ‘Kom maar, Floriske! Ik heb iets lekkers voor je.’

De pony spitst haar oren en versnelt haar pas. Sammie schudt haar lange zwarte krulhaar naar achteren. Als Floriske bij haar staat, woelt ze liefkozend met haar handen door de manen. Dan haalt ze een grote wortel uit haar jaszak tevoorschijn. Luid smakkend verorbert Floriske de wortel.

‘Wil je alsjeblieft met je mond dicht eten?’ grinnikt Sammie. Ze werpt een ongeduldige blik over haar schouder.

Waar blijft Anne-Fleur? Ze hebben afgesproken om kwart over vier hier te zijn. Sofie en Rixt komen vanmiddag niet, maar Anne-Fleur zou wèl komen.

Het is nu halfvijf. Ze had er al moeten zijn. Zou er iets gebeurd zijn?

Terwijl ze met haar ene hand over de warme hals van Floriske strijkt, pakt Sammie met de andere haar mobiele telefoon om Anne-Fleur te bellen.

De telefoon gaat over, maar Anne-Fleur neemt niet op. Ze wacht een paar minuten, dan zwaait ze haar benen over het hek en holt dezelfde weg terug langs de sportschool, naar de woning aan de andere kant van het plein.

Om kwart voor vijf fietst ze buiten adem door het pittoreske centrum van Slootmeer, op weg naar de boerderij waar

Anne-Fleur woont.

Bij het kruispunt slaat ze af en fietst over een rustige landweg verder. In de verte is de boerderij van de familie Teernstra al te zien.

Als Sammie vanuit haar ooghoek iets ziet glinsteren, remt ze af. Tussen de bomen staat een fiets. Niet ver daarvandaan zit een meisje op een omgevallen boomstam. Ze draagt een oranje zomerjas.

Anne-Fleur heeft precies zo'n zelfde!

Sammie stapt af en loopt aarzelend met haar fiets aan de hand naar de bosrand. Op twintig meter afstand blijft ze verbaasd staan.

Het is Anne-Fleur!

Waarom zit ze daar?

'Anne-Fleur?'

Met een ruk draait Anne-Fleur zich even om. 'O, jij bent het,' prevelt ze.

Sammie legt haar fiets in de berm en gaat naar haar vriendin toe.

Anne-Fleur tuurt strak naar de grond. Ze blijft doodstil zitten, met haar rug naar Sammie toe gekeerd. Anne-Fleur is een nuchtere meid die niet snel van slag is.

Sammie begrijpt er niets van.

'Is het goed als ik bij je kom zitten?'

'Je bent er toch al,' antwoordt Anne-Fleur nors.

Zwijgend stapt Sammie over de boomstam en gaat naast haar vriendin zitten. 'Wat is er?'

Anne-Fleur perst haar lippen op elkaar.

'Je hebt gehuild.'

'Ja, èn?'

'Kan ik iets voor je doen?'

'Ik wil alleen zijn.'

Sammie vindt het maar niets om Anne-Fleur hier achter te laten. Ze vraagt of er op de boerderij iets is gebeurd met het vee of de huisdieren.

Anne-Fleur schudt nadrukkelijk haar hoofd.

'Je wilde toch graag ponyrijden?'

'Nu wil ik alleen zijn,' herhaalt ze met een huilerige stem.

'Oké.'

Sammie staat op en veegt zand van haar broek. 'Als ik kan helpen...'

'Niemand kan helpen.'

'Heeft het met jou te maken?'

Anne-Fleur slaakt een diepe zucht.

Met een papieren zakdoekje veegt ze tranen van haar wangen.

Als het stil blijft, draait Sammie zich om en loopt naar de plaats in de berm waar haar fiets ligt.

'Mijn moeder!' roept Anne-Fleur met overslaande stem.

Geschrokken blijft Sammie staan. 'Is ze ziek?'

Anne-Fleur schudt zwijgend haar hoofd.

Na een korte aarzeling, gooit ze er achter elkaar uit wat haar dwars zit.

Sammie luister aandachtig.

'Nu weet je het,' besluit Anne-Fleur.

'Weet jouw moeder dat jij iets gehoord hebt?'

Anne-Fleur schokt met haar schouders. 'Wat moet ik doen?'

'Vraag haar gewoon met wie ze gebeld heeft.'

'Denk je dat ze me dat zal vertellen?'

'Nee,' geeft Sammie aarzelend toe.

'Ik begrijp niet dat mijn moeder...'

'Dit is niet leuk,' mompelt Sammie somber.

Ellende!

Sammie stelt voor om naar Floriske te gaan. Het is zinloos om hier te blijven zitten.

Anne-Fleur staat zwijgend op.

Ze fietsen naar de sportschool terug. Onderweg wordt er nauwelijks met elkaar gesproken.

Anne-Fleur kan niet begrijpen dat haar moeder een geheime verhouding met een andere man heeft. Haar moeder is daar het type niet voor. Toch wijst alles in die richting.

Toen Anne-Fleur vanmiddag thuiskwam, heeft ze samen met haar moeder gezellig theegedronken. Er leek geen vuiltje aan de lucht.

‘Ga je ponyrijden?’ vroeg haar moeder.

‘Wat dacht jij?’ antwoordde ze lachend.

Anne-Fleur haastte zich naar boven om zich om te kleden.

Toen ze weer beneden kwam, hoorde ze de telefoon overgaan. Haar moeder nam op. Anne-Fleur stond in de hal en ritste haar jas dicht. Het viel op dat haar moeder plotseling zachter ging praten. Op haar tenen sloop Anne-Fleur naar de keukendeur die op een kier stond en ze probeerde te ontdekken waarover het gesprek ging.

‘Natuurlijk mogen ze het niet weten...’ zei haar moeder. ‘Dat spreken we af!’

Er heerste een absolute stilte in huis.

‘Sorry, ik kan niet zo hard praten,’ zei ze toen. ‘Anne-Fleur is thuis. Wat zeg je? Ja, natuurlijk, de kinderen zullen schrikken. Hoe wil je het aanpakken? Vertellen of per brief?’ Anne-Fleur stond daar met knikkende knieën, half tegen de muur geleund.

Waarom deed haar moeder zo geheimzinnig?

Met wie voerde ze een geheim gesprek?

Haar moeder is een spontane, eerlijke vrouw. Stiekem gedrag past niet bij haar.

Huilend sloop Anne-Fleur de boerderij uit en zocht een plek om alleen te zijn. De afspraak met Sammie vergat ze.

Sammie begrijpt dat de wereld van Anne-Fleur van het ene op het andere moment op z’n kop staat. Stel je voor dat zij zelf achter een geheim van haar moeder zou komen...

Vreselijk! Zoiets kan ze zich eigenlijk niet eens voorstellen!

‘Misschien ging het gesprek over iets anders,’ zegt Sammie wanneer ze de sportschool naderen.

‘Waarover dan?’

‘Je weet zeker dat het de stem van een man was?’

‘Ja.’

‘Zou ze een afspraak met hem hebben?’

‘Ik denk van wel!’

‘We kunnen haar volgen.’

Anne-Fleur bijt op haar onderlip. Ze vindt het een raar idee om haar moeder te schaduwen.

‘Misschien kunnen we ontdekken met wie ze afgesproken heeft,’ oppert Sammie.

‘En dan?’

‘Dan weet je iets meer.’

Anne-Fleur maakt een afwerend gebaar. ‘Laat maar.’

De vriendinnen zetten de fietsen naast de woning. Aan de andere kant van het plein ligt het oude schoolgebouw, waar tegenwoordig intensief gesport wordt.

Wil en Frieda van Soest werkten tot voor kort met veel plezier als sportleraar op dezelfde middelbare school, maar fantaseerden over het hebben van een eigen sportschool. De kans dat die droom verwezenlijkt zou worden, was klein. Ze

wilden geen nieuwbouw, maar een groot, sfeervol gebouw met woonruimte. Dat zou te veel geld kosten, dus zat er niets anders op dan gymleraar te blijven tot ze met pensioen konden gaan.

Het liep anders... Aan de rand van het stadje Sloopmeer, verscholen tussen hoge bomen, ontdekten ze toevallig een oude basisschool die al een paar jaar leeg stond. Niemand uit de wijde omgeving van Sloopmeer was geïnteresseerd in het gebouw. Sammies ouders konden hun ogen er niet van afhouden. 'Dit is het!' juichten ze.

De school met de woning van de hoofdmeester was de ideale plek voor hun plannen. Gelukkig dat ze die op tijd ontdekten hadden, want de gemeente was al van plan om het schoolgebouw na al die jaren van leegstand af te breken. Er werden veel gesprekken met de bank gevoerd. Uiteindelijk konden de plannen doorgezet worden. De school werd grondig verbouwd en veranderde in een prachtig, modern sportcentrum. De karakteristieke gevel bleef behouden. Natuurlijk hebben ze tegenslagen moeten verwerken. Maar het gaat goed met de sportschool. De lessen van Wil en Frieda zitten vol. Ze hebben twee parttime sportinstructeurs in dienst. Inmiddels is er al een wachtlijst. Sammies ouders stralen één en al enthousiasme uit en hebben er geen minuut spijt van gehad dat ze deze keuze hebben gemaakt. Sammie verbaast zich er elke dag opnieuw over dat haar ouders geld verdienen door mensen af te matten, en dat mensen geld betalen om afgemat te worden. Ze is zelf beslist geen liefhebber van fitness, aerobic, tai chi of andere uit Amerika overgewaaid vermoeiende bezigheden. Zij houdt van ponyrijden. Daar word je ook moe van, maar dat is niet te vergelijken met fitnessen.

Floriske staat stilletjes in een hoek bij het hek. Haar manen

hangen slordig voor de bruine ogen; daardoor merkt ze de komst van de twee meisjes niet op.

'Zou ze boos zijn?' vraagt Sammie zich af. 'Ze vond het niet leuk dat ik maar even bij haar was.'

Anne-Fleur glimlacht vluchtig als de pony naar haar kijkt. Ze klimt over het hek en loopt met grote stappen door het gras naar haar toe. Voorzichtig slaat ze haar armen om Floriskes hals en knuffelt de pony.

'Zullen we Floriske opzadelen?'

Anne-Fleur doet een stap naar achteren. 'Eerst borstelen.' Ze wijst naar de opgedroogde modderresten en vermoedt dat Floriske met opzet in een modderplas is gaan liggen. 'Ze vindt het heerlijk om geborsteld te worden.'

De pony wordt aan het hek vastgezet.

Anne-Fleur haalt de borstelbox uit de schuur die tegelijk dienst doet als stal. Floriske blijft, zoals ze dat meestal doet, rustig staan wanneer de borstels regelmatig over haar vacht gaan.

Anne-Fleur ziet ertegen op om straks naar huis terug te gaan. 'Ik kan mijn moeder niet meer aankijken.'

'Durf je dat niet?'

'Ik wil het niet.'

'Vertel haar dat je vanmiddag per ongeluk dat gesprek afgeluisterd hebt.'

'Dan verzint ze een smoes.'

Er naderen snelle voetstappen.

Het is Rixt!

Sammie ziet aan haar gezicht dat haar iets dwarszit.

'Ik heb iets raars meegemaakt. Hij heeft een date!' Rixt valt meteen met de deur in huis. 'Tenminste, dat denk ik.' 'Wie heeft een date?' Sammie gebaart dat ze niet begrijpt wat Rixt wil zeggen.

'Mijn vader!'